

Sygn. akt VIII C 672/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2017 w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko J. N.

o zapłatę 203,80 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 672/16

UZASADNIENIE

W dniu 6 listopada 2015 roku powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej J. N. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 203,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w wyniku kontroli biletowej w pojeździe przeprowadzonej przez powoda w dniu 5 lutego 2015 roku, stwierdził u pozwanej brak ważnego biletu podróznego uprawniającego do korzystania z usług powoda. W następstwie zaistniałego zdarzenia powód wystawił pozwanej wezwanie do wniesienia w terminie 30 dni opłaty dodatkowej w kwocie 200 zł oraz kwoty 3,80 zł tytułem opłaty za podróż. Powyższe roszczenie stało się wymagalne w dniu 8 sierpnia 2015 roku. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie uiściła w/w kwot.

W dniu 19 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (VI Nc-e (...)).

Nakaz ten zaskarżyła sprzeciwem pozwana, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podała, iż nie miała możliwości skasowania biletu, wobec zasłonięcia kasownika przez kontrolera w chwili w której pozwana chciała dokonać opłaty za przejazd.

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi. **(pozew k. 2-3, nakaz zapłaty k. 4, sprzeciw k. 5v-6, postanowienie k. 8)**

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z e.p.u. i podtrzymał swoje stanowisko w całości. **(pismo procesowe powoda k. 11)**

W odpowiedzi na sprzeciw, strona powodowa poparła powództwo co do zasady i wysokości wskazanej w pozwie. W ocenie powoda, okoliczności wskazane w sprzeciwie przez pozwaną nie zwalniały jej z obowiązku uiszczenia opłaty za przejazd, a w chwili kontroli pozwana nie dysponowała biletem, zaś pasażer jest obowiązany skasować bilet niezwłocznie po wejściu do pojazdu. **(odpowiedź powoda na sprzeciw k. 23-26)**

Pismem procesowym z dnia 28 października 2016 roku pozwana wniosła o przeprowadzenie dowodu z zapisu z monitoringu z pojazdu nr (...) z dnia 5 lutego 2015 roku na okoliczność przebiegu zdarzenia.

Na rozprawie w dniu 9 listopada 2016 roku pełnomocnik powoda nie stawiał się, został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, poparła wniosek dowodowy z 28 października 2016 roku. Złożyła do akt sprawy kserokopię orzeczenia lekarza orzecznika ZUS na okoliczność, iż pozwanej przysługiwało w dniu zdarzenia uprawnienie do ulgowych przejazdów środkami komunikacji miejskiej. Wniosła o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron na okoliczność przebiegu kontroli biletowej z dnia 5 lutego 2015 roku w pojeździe nr (...). Strony zobowiązano do osobistego stawiennictwa na kolejny termin rozprawy, celem przesłuchania pod rygorem pominięcia dowodu z zeznań. **(protokół rozprawy k. 34-35)**

Na wezwanie Sądu, pismem procesowym z dnia 22 listopada 2016 roku, doprecyzowanym pismem z dnia 7 grudnia 2016 roku, powód wskazał, iż nie posiada wnioskowanego zapisu z monitoringu, jako że nie był on zainstalowany w pojeździe nr (...). **(pismo procesowe k. 36, pismo procesowe k. 42)**

Na terminie rozprawy w dniu 22 marca 2017 roku pełnomocnik powoda, zawiadomiony prawidłowo, nie stawiał się. Osoba upoważniona do reprezentowania powoda nie stawiała się, wezwana prawidłowo. Pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko. Złożyła do akt kserokopie swoich odwołań do powoda w sprawie zdarzenia z dnia 5 lutego 2015 roku. **(protokół rozprawy k. 49-50, nagranie przebiegu rozprawy płyta CD k. 52)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 lutego 2015 roku pozwana J. N. zawarła umowę przewozu z (...) Spółką z o.o. w Ł., która wykonywała zadania zleczone przez Gminę Ł. w zakresie lokalnego transportu zbiorowego. Pozwana miała już kupiony bilet jednorazowy, uprawniający do przejazdu środkami transportu zbiorowego w Ł., który trzymała w dłoni, na której miała założoną rękawiczkę (bilet był w rękawiczce). Pozwana usiadła na pierwszym miejscu od wejścia po prawej stronie pojazdu, mając naprzeciw siebie kasownik w takiej odległości, że nie musiała do niego wstawać, był na wyciągnięcie ręki. Pozwana wyciągnęła rękę do kasownika w ciągu 10-12 sekund od wejścia do pojazdu, chcąc skasować bilet, jednak kontroler zablokowała ręką kasownik, tak że pozwana nie mogła dokonać uiszczenia opłaty za przejazd. Kontroler, która wsiadła na tym samym przystanku co pozwana, niezwłocznie po wejściu rozpoczęła kontrolę biletów. Osoba, która siedziała obok pozwanej mówiła kontrolerowi, że pozwana dopiero wsiadła, jednak kontroler stwierdził brak biletu na przejazd. Podeszedł także kierowca pojazdu, który poinformował pozwaną, że nie ma się co martwić, bo w autobusie jest monitoring i wszystko jest nagrane, pozwana więc nie szukała dalszych świadków zdarzenia. Kontroler, działający w imieniu powodowej Spółki, w związku ze stwierdzeniem przez siebie braku ważnego biletu na przejazd, wystawił pozwanej wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł. W związku z brakiem dokumentu tożsamości pozwanej i jej odmową podania kontrolerowi danych personalnych, do zdarzenia została wezwana Policja. W uwagach na wezwaniu kontroler poczynił adnotację „bilet za 1,30 ,- (...) odmowa podania danych personalnych odmowa podpisu”. **(dowód: kserokopia wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej k. 17, zeznania pozwanej, okoliczności bezsporne)**

Pismem z dnia 10 kwietnia 2015 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 203,80 zł, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. **(dowód: kserokopia ostatecznego wezwania do zapłaty k. 18, okoliczności bezsporne)**

– w chwili zdarzenia miała orzeczoną rentę chorobową z tytułu częściowej niezdolności do pracy – po wejściu do autobusu, zajęła miejsce z zamiarem skasowania przygotowanego już wcześniej biletu, trzymanego w rękawiczce. Nie sposób także, w ocenie Sądu czynić zarzutu pozwanej, że w dniu kontroli, tj. 5 lutego 2015 roku, a zatem w czasie zimy, po dłuższym oczekiwaniu na autobus na przystanku, założyła rękawiczkę na dłoń, w której trzymała bilet. Ustawienie się obok kasownika i wyciągnięcie ręki z biletem w jego kierunku, w ocenie Sądu, jednoznacznie wskazuje na zamiar uiszczenia opłaty za podróż, który to zamiar nie byłby już tak jednoznaczny w sytuacji, w której pasażer przemieszczałby się we wnętrzu pojazdu w poszukiwaniu innego kasownika. W niniejszej sprawie pozwana ustawivszy się naprzeciw kasownika i ściągnąwszy rękawiczkę i wyciągnąwszy rękę z biletem w dniu, zmanifestowała swój zamiar uiszczenia opłaty za przejazd. A zatem w ocenie Sądu działanie kontrolera było w przypadku pozwanej przedwczesne. Sam powód nie kwestionował zeznań strony pozwanej; pomimo prawidłowego wezwania na rozprawę celem przesłuchania w charakterze strony – nie stawiał się, a tym samym ograniczył sobie możliwość negowania środków dowodowych, a także wpływu na przebieg postępowania.

Sąd nie znalazł przyczyn, dla których miałyby odmówić wiary zeznaniom strony. Pozwana konsekwentnie podtrzymuje swoje stanowisko, jej zeznania są spójne i układają się w logiczną całość. Co więcej pokrywają się z tezami przedstawionymi przez pozwaną w korespondencji prowadzonej między stronami przed wytoczeniem powództwa. Sam powód, w treści swoich pism procesowych, w szczególności w odpowiedzi na sprzeciw pozwanej w istocie rzeczy nie negował twierdzeń pozwanej, wskazując jedynie iż nie uznaje roszczeń pozwanej w zakresie w jakim zwalniałyby one pozwaną z obowiązku uiszczenia opłat za korzystanie z transportu zbiorowego, albowiem w chwili dokonania kontroli pozwana nie dysponowała biletem. Kwestia ta jest bezsporna i nie ulega wątpliwości, sam fakt nieposiadania skasowanego biletu w chwili kontroli nie był przez pozwaną negowany. Jednakże należy zauważyć, iż jeśli pozwana nie miała fizycznej możliwości dokonania opłaty za przejazd, nienależnie zostało wystawione wezwanie do zapłaty.

Istotne jest także to, że sama pozwana już w chwili dokonywania kontroli protestowała przeciwko kontroli, informując iż dopiero co wsiadła do pojazdu i nie zdążyła skasować biletu. Z zeznań J. N. wynika, iż zajęła ona pierwsze miejsce od drzwi po prawej stronie pojazdu, kontroler weszła zaraz za nią i natychmiast rozpoczęła kontrolę, nie dając pasażerom, w tym pozwanej możliwości skasowania biletu. Nie umknęło uwadze Sądu, iż pozwana weszła do pojazdu bezpośrednio przed kontrolerem i została skontrolowana jako druga w kolejności w pojeździe. A zatem, jeśli kontroler wbrew dyspozycji przepisów porządkowych, rozpoczął czynności natychmiast po wejściu do pojazdu, pozwana wsiadając na tożsamym przystanku, bezpośrednio przed kontrolerem, nie miała wystarczająco dużo czasu aby skasować bilet. Jak już wspomniano, nie ulega wątpliwości, iż czynność skasowania biletu wymaga określonego czasu, tj. na znalezienie biletu, ustawienie się przy kasowniku i samo skasowanie biletu w szczelinie urządzenia. W chwili przeprowadzania czynności kontrolująca zablokowała ręką kasownik, tak aby pozwana nie mogła uiścić opłaty za przejazd, mimo tego, iż pozwana miała już wyciągniętą rękę z biletem w stronę kasownika.

Wobec powyższego, uznać należy, że pozwana uczyniła zadość omawianemu obowiązkowi skasowania biletu. Po wejściu do autobusu linii 55 pozwana usiadła naprzeciw najbliższego kasownika, zdjęła rękawiczkę, przygotowała bilet i wyciągnęła rękę z tymże biletem w stronę kasownika. W tym momencie zaś, kasownik został zasłonięty przez kontrolera. Nie ulega wątpliwości, iż pozwana miała zamiar skasować bilet. W ocenie Sądu nie budzi przy tym wątpliwości okoliczność, że wykonywane przez pozwaną czynności nastąpiły bezpośrednio po wejściu do pojazdu. Pozwana zajęła miejsce, które znajdowało się najbliżej drzwi i jednocześnie kasownika i przygotowała bilet do skasowania, niewątpliwie zatem zmanifestowała swój zamiar uiszczenia opłaty za przejazd. Natomiast kontrolująca, wchodząc tuż za pozwaną do pojazdu, rozpoczęła kontrolę natychmiast, uniemożliwiając pozwanej skasowanie biletu przed rozpoczęciem swoich czynności.

Reasumując Sąd uznał, że pozwana nie miała możliwości uiszczenia w należyty sposób opłaty za przejazd autobusem linii 55, natomiast uczyniła zadość dyspozycji przepisu regulaminu przejazdu i bezpośrednio po wejściu do w/w pojazdu przygotowała się do skasowania biletu co jednak zostało jej uniemożliwione. Powyższe implikuje konstatację, iż powód nie miał prawa domagać się od pozwanej wniesienia opłaty dodatkowej za przejazd w kwocie 200 zł oraz

opłaty za podróż w kwocie 3,80 zł. W konsekwencji przedmiotowe powództwo podlegało oddaleniu w całości, co też Sąd uczynił orzekając jak w sentencji.